

Η Μαρώ Σεφέρη στο Κτήμα Τομπάζη, φωτογραφημένη από τον ίδιο τον νομπελίστα, το 1938

Ο φωτογράφος Σεφέρης

Λεύκωμα με ανέκδοτο υλικό του νομπελίστα ποιητή μας

Από το Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης κυκλοφόρησε άλλη μία εξαιρετική έκδοση με τίτλο "Οι φωτογραφίες του Γιώργου Σεφέρη".

Το εν λόγω λεύκωμα σχεδιάστηκε ως ελάχιστη οφειλόμενη συμβολή στο Έτος Σεφέρη, το 2000.

Ο Γιώργος Σεφέρης είναι ίσως ο μόνος άνθρωπος των γραμμάτων στην Ελλάδα που θα μπορούσε κανείς να εικονογραφήσει ολόκληρη τη ζωή του χρόνο με το χρόνο, αποκλειστικά με φωτογραφικό υλικό.

Ήταν ποιητής, δοκιμιογράφος, πεζογράφος, μεταφραστής και παράλληλα διπλωμάτης καριέρας.

Θα νόμιζε κανείς πως τόσο ρόλοι θα έφταναν να εξαντλήσουν τη ζωτικότητα ακόμα και του Γιώργου Σεφέρη, του τόσο πολύπλευρου δημιουργού.

Πράγματι, λίγοι έξω από τον

στενά προσωπικό του κύκλο γνωρίζουν ότι υπήρξε μανιώδης και ταλαντούχος φωτογράφος.

Στο αρχείο Σεφέρη διασώζεται ένα εξαιρετικά πλούσιο φωτογραφικό υλικό, που περιλαμβάνει εκατοντάδες φωτογραφίες, τραβηγμένες από τον ίδιο τον ποιητή.

Ο Σεφέρης δεν άφησε γραπτό κείμενο όπου να αναλύει, έστω επιφανειακά, τη στάση του απέναντι στη φωτογραφία.

Για το πώς αντιμετώπιζε την τέχνη αυτή μας πληροφορεί η Μαρώ Σεφέρη μέσα από το λεύκωμα: "Τον ενδιέφερε πολύ η φωτογραφία ως τέχνη, ως μάθημα. Ξεχώριζε την ώραία από την άσχημη ή την ωραιοπαθή φωτογραφία. Του άρεσε ο άνθρωπος με καλό μάτι".

Όλων των ειδών οι φωτογραφίες σηματοδοτούν σταθμούς της ζωής του. Από πορτρέτα ονομαστών φω-

τογράφων μέχρι στιγμιότυπα του δρόμου, όπως μια φωτογραφία στον πόλεμο του '40, με τον λογοτέχνη Γιώργο Θεοτοκά ντυμένο στο χακί.

Ο τόμος περιέχει μια αντιπροσωπευτική επιλογή από αδημοσίευτες φωτογραφίες που τράβηξε επί μισό αιώνα ο ποιητής. Το ενδιαφέρον του φαίνεται να αρχίζει από τα φοιτητικά του χρόνια. Χρησιμοποιούσε σχεδόν αποκλειστικά μαυρόασπρο φιλμ, ακόμα και όταν άρχισε να διαδίδεται το έγχρωμο. Πίστευε πως η μαυρόασπρη φωτογραφία είναι πιο δύσκολη.

Οι φωτογραφίες του, όπως αναφέρεται στη συγκεκριμένη έκδοση, είναι κάτι παραπάνω από μαρτυρίες... Είναι "η στεκάμενη ζωή ανάμεσα στον ύπνο και στο θάνατο", το αέναο παιχνίδι του Σεφέρη με το φως και τη σκιά. (Μετρόραμα)